

5 grudnia 2016 r.

STANOWISKO

Uniwersytecka Komisja Nauki, odnosząc się do projektu nowelizacji ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (projekt z dnia 13 października 2016 r.), w zakresie wprowadzenia do art. 21a przepisów ustępu 5-7, stwierdza, co następuje.

1. Zaproponowana treść przepisu skonstruowana została w sposób wysoce nieprecyzyjny i w konsekwencji niejasny, budzący wiele wątpliwości w szczególności dotyczących
  - a) charakteru prawnego proponowanej konstrukcji (nabycie uprawnień bez uzyskania stopnia), z czego np. wynika pytanie, o jakie uprawnienia chodzi – czy tylko przysługujące bezpośrednio danej osobie, czy także jednostce, w której taka osoba jest zatrudniona, a wynikających z faktu zatrudnienia osoby posiadającej dane uprawnienia, a także co oznacza pojęcie „zatrudnienie” (np. czy tylko pełen etat ?),
  - b) sposobu wykorzystywania uprawnień uzyskiwanych przez zainteresowaną osobę (w tym pytanie, czy są to uprawnienia wykorzystywane wyłącznie w ramach jednostki, w której zostały uzyskane, czy w sposób powszechny),
  - c) trybu uzyskiwania takich uprawnień (m.in. pytanie, czy wystarczy wyłącznie wniosek osoby zainteresowanej, czy też dopuszczalne będzie wprowadzenie przez jednostkę wewnętrznego trybu weryfikacji zasadności wniosku).
2. Wskazane wątpliwości najprawdopodobniej spowodują w praktyce faktyczny brak możliwości stosowania przez rektorów tego przepisu, co skutkować będzie pojawieniem się szeregu długotrwałych sporów, wymagających rozstrzygnięć w drodze postępowań prowadzonych przed sądami administracyjnymi.
3. Abstrahując od zastrzeżeń natury formalnej, jako prorektorzy klasycznych uniwersytetów odpowiedzialni za obszar badań naukowych, wyrażamy obawę, że przyjęcie proponowanych zapisów może wpłynąć negatywnie na jakość zarówno kadry badawczej, a w konsekwencji do obniżenia standardów prowadzenia prac naukowych. Pozostawienie decyzji o nadaniu „uprawnień równoważnych” habilitacji jedynie w gestii kierownika jednostki, bez weryfikacji przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów jest odejściem od dobrze sprawdzonych standardów i rozmywa wagę stopnia doktora habilitowanego, jako patentu dojrzałości i samodzielności naukowej. Rola procedury habilitacyjnej musi pozostać projakościowa i pełnić rolę istotnego narzędzia selekcji w procedurze awansu naukowego.

Przewodniczący Uniwersyteckiej
Komisji Nauki

Prof. dr hab. Stanisław Kistryn